

Melahat

– Zekai Budak · 06 Ekim 2013

Melâhat

Hiç yabancı gelmiyor, bu tarz eda, bu giyim
Bizim ilden kimlere akrabasın Melâhat
Sanki kırk yıldan beri seni tanır gibiyim
Ruhuma öylesine aşinasın Melâhat

Tevatür ya, güya sen, birini sevmişsin de
Kavuşamadığın için düşmüşsün müzmin derde
Kalbindeki efkârı dağıtmaya amade
Ne civanmert gençler var, dinsin yasın Melâhat

Her hüsrânın ardından düşünme kara kara
Bağla umutlarını aydınlık yarınlara
Bir zalimin elinden aldığı mel'un yara
Niçin mahşere kadar hep kanasın Melâhat

Bilirim şu alemin düşmeye gör diline
Bir acıyan bulunmaz gözlerinin seline
Kimsenin eli bile değmemiştir eline
And içme inanırım, bîgünâhsın Melâhat

Özgür semalar özler benim de gönül kuşum
Baht üstüne kurulu bütün hayâlim düşüm
Bu yaşımda ben bile sevdana mı düşmüşüm
Valla yok öyle bir şey, ne fenasın Melâhat

(20.04.2008 – Lüleburgaz)

Zekâi BUDAK